

F. t. L. om Lens, Stamhuses og Fideikommisgodasers Overgang til fri Ejendom.

under, kan Ejeren, forsaavidt de ikke falder ind under Lov Nr. 373 om Fæstegodsets Overgang til Selveje m. v. af 30. Juni 1919 § 1, fri dem derfor mod at stille anden Jord af tilsvarende Værdi som det unddragne Jordareal til Raadighed for Staten paa tilsvarende Betingelser som de i nærværende Paragraf ommældte.

De til Frigørelsens Gennemførelse nødvendige Forarbejder skal fremmes, selv om Ejendomsskyldvurderingen endnu ikke maatte være foretaget eller tilendebragt.

§ 4.

Forinden Besiddelsen overgaar til fri Ejendom, skal Lensnævnet fastsætte den Erstatning, som det anses rimeligt at yde den successionsberettigede Slægt i Anledning af Successionsrettens Bortfald.

I Almindelighed skal denne Billighedserstatning bestaa deri, at to Femtedele af de Værdier, som overtages af Besidderen, efter Fradrag af den paa disse hvilende lovlige Gæld, sikres de 2 Personer med Halvdelen til hver, der i Tilfælde af, at Majoratet eller dets Substitution var vedblevet at bestaa som saadant, successivt vilde have tiltraadt Besiddelsen ved de 2 nærmest paafølgende Besidderskifter. I dette Øjemed skal ved Frigørelsen de nævnte to Femtedele i Form af Obligationer forblive under Lenskontrollen. Saa længe den frigørende Besidder lever, modtager han Renten af de henlagte Midler. Ved hans Død udbetales den første Halvdel til den Person, som da ifølge den for Majoratet gældende Successionsorden vilde have været berettiget til at tiltræde Besiddelsen, hvis Majoratet ikke var overgaaet til fri Ejendom, samt, saa længe han lever, Renten af den anden Halvdel, og naar ogsaa denne Person er død, udbetales den sidste Halvdel til den, som da vilde have været nærmeste Successor.

Undtagelsesvis kan dog, hvor særlige Forhold gør det rimeligt, denne almindelige Norm fraviges ved Bestemmelse af Lensnævnet. Sker dette, kan Lensnævnets Afgørelse saavel af Besidderen og nærmeste Successor som ogsaa af en Repræsentant for den successionsberettigede Slægt i øvrigt, valgt af denne efter Regler, der fastsættes af Justitsministeren, indbringes for det i § 9 omtalte Overnævn.

§ 5.

De Fredskove, som er overgaaet til fri Ejendom i Henhold til § 1, maa, forsaavidt de udgør en samlet Skovstrækning eller et samlet Skovdistrikt paa 500 ha og derover, ikke deles, medmindre et af Landbrugsministeren udmeldt skovkyndigt Skøn anbefaler Delingen.

Med den ovenfor nævnte Begrænsning er det frit tilladt at dele Majoratets Skovejendom, naar det skovbevoksede Areal er 300 Hektar eller derunder, og hvor mere end 300 Hektar er bevokset med Skov, er det — med samme Begrænsning — frit tilladt at fraskille indtil 20 pCt. af det samlede Skovareal, medens Resten ikke maa deles i Ejendomme (Dele) paa under 600 Hektar, medmindre et af Landbrugsministeren udmeldt skovkyndigt Skøn anbefaler Delingen.

Landbrugsministeren foreskriver de nærmere Regler for Gennemførelse af det i Forordningen af 27. September 1805 § 18, sidste Stykke, ommældte Tilsyn og paaser, at Skovens Grænser er tydeligt mærkede, saavel i Terrænet som paa de til Ejendommen hørende Kort.

Den Sædegaardsejerne ved Forordningen af 21. Maj 1845 § 27 tillagte særlige Testationsret skal fremtidig gælde for de af Majoraterne opstaaede Skovejendomme.

Hvis Ejeren agter at sælge Skoven, skal han indberette dette til Landbrugsministeren, og denne skal da lade Skovens Værdi ansætte af et af ham udmeldt skov-